

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Χρήματα/Χρηματικές Απαιτήσεις](#) > [Διασφάλιση Περιουσιακών Στοιχείων Κατά Τη Διάρκεια Αγωγής Σε Χώρα Της ΕΕ](#) > France

Διασφάλιση περιουσιακών στοιχείων κατά τη διάρκεια αγωγής σε χώρα της ΕΕ

Περιεχόμενο που παρέχεται από

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Ποια είναι τα διάφορα μέτρα;

- Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων μπορεί ανά πάσα στιγμή να διατάξει επειγόντως προσωρινά μέτρα (επείγουσα διαδικασία, εγγυοδοσία, αποβολή από τη νομή ή την κατοχή, απαγόρευση πράξης επ' απειλή χρηματικής ποινής, διατήρηση αποδεικτικού μέσου).

Τα προσωρινά μέτρα που μπορούν να ληφθούν δεν προβλέπονται περιοριστικά: στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων μπορούν να διαταχθούν όλα τα επείγοντα μέτρα που δεν προσκρούουν σε καμία σοβαρή αντίκρουση ή τα οποία δικαιολογούνται από την ύπαρξη διαφοράς (εγγυοδοσία, αποβολή καταπατητή, πραγματογνωμοσύνη ή διαπίστωση ζημίας κ.λπ.). Επίσης, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων μπορεί να διατάξει επειγόντως κάθε αναγκαίο μέτρο είτε για την αποτροπή επικείμενης ζημίας (ιδίως εργασίες σταθεροποίησης) είτε για την παύση προδήλως παράνομης προσβολής.

- Προβλέπεται ειδικό καθεστώς για τα συντηρητικά μέτρα (συντηρητικές κατασχέσεις και δικαστικές ασφάλειες), τα οποία επιτρέπουν στον πιστωτή, συνήθως με την έγκριση του δικαστή, να δεσμεύσει το σύνολο ή μέρος των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη ή να εγγράψει επί των περιουσιακών αυτών στοιχείων ειδική εμπράγματη ασφάλεια, προκειμένου να εξασφαλίσει την εξόφληση απαίτησης η οποία δεν έχει ακόμη αναγνωριστεί με δικαστική απόφαση αλλά της οποίας η δυνατότητα είσπραξης φαίνεται να απειλείται.

Τα συντηρητικά μέτρα μπορούν να λάβουν τις εξής δύο μορφές:

- της συντηρητικής κατάσχεσης, η οποία επιτρέπει τη συντηρητική κατάσχεση υλικών περιουσιακών στοιχείων (επίπλων, οχημάτων κ.λπ.), άυλων περιουσιακών στοιχείων (χρηματικών ποσών, εταιρικών δικαιωμάτων, κινητών αξιών κ.λπ.) ή απαιτήσεων (τραπεζικών λογαριασμών, μισθωμάτων κ.λπ.),
- της δικαστικής ασφάλειας επί ακινήτων, επί της υπεραξίας επιχείρησης, επί εταιρικών μεριδίων ή επί κινητών αξιών (εγγραφή προσωρινής υποθήκης, ενεχυρίαση εταιρικών μεριδίων ή κινητών αξιών).

2 Υπό ποιες προϋποθέσεις διατάσσονται αυτά τα μέτρα;

2.1 Η διαδικασία

- Προσωρινά μέτρα: η προσφυγή στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων γίνεται μέσω επίδοσης κλήσης (κλήτευση μέσω δικαστικού επιμελητή). Πρόκειται για διαδικασία επείγουσα, κατ' αντιδικία. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, μπορεί να διαταχθεί η λήψη προσωρινών μέτρων κατόπιν αιτήσεως, χωρίς προηγούμενη κατ' αντιμωλία συζήτηση.
- Συντηρητικά μέτρα: καταρχήν, απαιτείται η προηγούμενη έγκριση του δικαστή. Ωστόσο, ο πιστωτής

απαλλάσσεται από την υποχρέωση λήψης της εν λόγω έγκρισης όταν στηρίζεται σε εκτελεστό τίτλο ή δικαστική απόφαση η οποία δεν είναι ακόμα εκτελεστή. Το ίδιο ισχύει και σε περίπτωση μη πληρωμής συναλλαγματικής που έχει γίνει αποδεκτή, γραμματίου σε διαταγή, επιταγής ή μισθώματος για τη μίσθωση ακινήτου (εφόσον η σύμβαση είναι έγγραφη).

Όσον αφορά τα προσωρινά μέτρα, ο καθορισμός του αρμόδιου δικαστηρίου εξαρτάται από τη φύση της αίτησης. Η γενική αρμοδιότητα ανήκει στον πρόεδρο του πρωτοδικείου (tribunal judiciaire). Παρά ταύτα, το πρωτοδικείο (tribunal de proximité), ο πρόεδρος του εμποροδικείου (tribunal de commerce), του εργατοδικείου (conseil des prud'hommes) και του δικαστηρίου αγροτικών μισθώσεων (tribunal paritaire des baux ruraux) μπορούν επίσης να αποφαινούνται επί ασφαλιστικών μέτρων εντός των ορίων της αρμοδιότητάς τους.

Αρμόδιος δικαστής για τα συντηρητικά μέτρα είναι ο δικαστής της εκτέλεσης, ο οποίος είναι δικαστής του πρωτοδικείου, ή ο πρόεδρος του εμποροδικείου, όταν η αίτηση, η οποία υποβάλλεται πριν από την έναρξη οποιασδήποτε διαδικασίας, επιδιώκει τη διατήρηση απαίτησης που εμπίπτει στη δικαιοδοσία του εμποροδικείου.

Αρμόδιο δικαστήριο είναι το δικαστήριο του τόπου κατοικίας του οφειλέτη όταν ο τόπος κατοικίας του βρίσκεται στη Γαλλία. Ελλείπει τόπος κατοικίας στη Γαλλία, αρμόδιο είναι το δικαστήριο του τόπου εκτέλεσης του μέτρου.

Η εκπροσώπηση από δικηγόρο είναι καταρχήν υποχρεωτική ενώπιον του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων και του δικαστή της εκτέλεσης, εκτός από την περίπτωση ορισμένων αιτήσεων, ιδίως όταν αφορούν ποσό μικρότερο των 10 000 EUR. Οι συντηρητικές κατασχέσεις πρέπει να επιβάλλονται από δικαστικό επιμελητή. Δεν προβλέπεται η ίδια υποχρέωση για την εγγραφή των δικαστικών ασφαλειών. Ωστόσο, δεδομένης της νομικής περιπλοκότητας της εγγραφής ασφάλειας, οι πιστωτές καταφεύγουν πάντοτε στη βοήθεια επαγγελματία νομικού.

Το κόστος των συντηρητικών μέτρων βαρύνει τελικά τον οφειλέτη, ακόμη και αν ο πιστωτής χρειαστεί να το προκαταβάλει. Τα έξοδα εκτέλεσης υπόκεινται σε διατίμηση μέσω της οποίας ορίζεται η αμοιβή των δικαστικών επιμελητών για κάθε πράξη εκτέλεσης και κάθε συντηρητικό μέτρο.

Βάσει του διατάγματος αριθ.° 96-1080 της 12ης Δεκεμβρίου 1996, η καθορισμένη αμοιβή των δικαστικών επιμελητών περιλαμβάνει ένα κατ' αποκοπή ποσό το οποίο εκφράζεται, σωρευτικά ή εναλλακτικά κατά περίπτωση, σε σταθερά ή αναλογικά δικαιώματα, τα οποία συμπληρώνονται ενίοτε από δικαιώματα λήψης καταδικωκτικών μέτρων.

Σε ό,τι αφορά τα συντηρητικά μέτρα, τα αναλογικά δικαιώματα ανάκτησης, υπολογιζόμενα επί των ανακτώμενων ποσών, δεν καθίστανται απαιτητά παρά μόνο εφόσον οι δικαστικοί επιμελητές λάβουν εντολή να ανακτήσουν τα οφειλόμενα ποσά. Εξάλλου, ο ονομαστικός κατάλογος που επισυνάπτεται στο ως άνω διάταγμα αποκλείει την καταβολή συμπληρωματικής αμοιβής ελεύθερα διαπραγματευθείσας, εξαιρουμένων ωστόσο των συντηρητικών κατασχέσεων εταιρικών δικαιωμάτων και κινητών αξιών.

2.2 Οι κύριες προϋποθέσεις

Το δικαστήριο δεν λαμβάνει το συντηρητικό μέτρο αλλά το εγκρίνει. Το μέτρο λαμβάνεται από τον δικαστικό επιμελητή κατόπιν αίτησης του δικαιούχου της έγκρισης.

Εάν απαιτείται προηγούμενη έγκριση του δικαστή, θα πρέπει η απαίτηση να κρίνεται καταρχήν βάσιμη.

Σε ό,τι αφορά τα συντηρητικά μέτρα, δεν προβλέπεται ρητά ως προϋπόθεση η ύπαρξη επείγοντος.

Ο πιστωτής οφείλει να καταδείξει ότι συντρέχουν περιστάσεις που μπορούν να απειλήσουν την ανάκτηση της απαίτησης (για παράδειγμα, κακή πίστη του οφειλέτη ο οποίος αποκρύπτει τα περιουσιακά του στοιχεία, πολλαπλασιασμός των πιστωτών του κ.λπ.).

3 Αντικείμενο και φύση αυτών των μέτρων

3.1 Ποια περιουσιακά στοιχεία μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αυτών των μέτρων;

Όλα τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη τα οποία δεν χαρακτηρίζονται ως ακατάσχετα από τον νόμο (όπως

εκείνα που είναι απαραίτητα για την καθημερινή ζωή ή την άσκηση του επαγγέλματός του) μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο συντηρητικής κατάσχεσης. Το ίδιο ισχύει και για τις απαιτήσεις: ωστόσο, οι μισθοί δεν μπορούν ποτέ να αποτελέσουν το αντικείμενο συντηρητικών μέτρων (ακόμη και αν μπορούν να κατασχεθούν βάσει δικαστικής απόφασης ή άλλου εκτελεστού τίτλου, σύμφωνα με τη διαδικασία κατάσχεσης αμοιβών).

3.2 Ποια τα αποτελέσματα αυτών των μέτρων;

Τα περιουσιακά στοιχεία που κατάσχονται συντηρητικά δεν μπορούν να διατεθούν. Ο οφειλέτης διατηρεί το δικαίωμα χρήσης και κάρπωσης τους, υπό την ευθύνη του, αλλά δεν δύναται να τα διαθέσει. Ο οφειλέτης, εάν καταχραστεί το κατασχεθέν περιουσιακό στοιχείο, διαπράττει αδίκημα το οποίο τιμωρείται με πρόστιμο και ποινή φυλάκισης.

Τα χρηματικά ποσά που κατάσχονται κατατίθενται σε λογαριασμό.

Τα περιουσιακά στοιχεία επί των οποίων επιβάλλεται δικαστική ασφάλεια μπορούν να πωληθούν από τον οφειλέτη, αλλά ο πιστωτής διαθέτει δικαίωμα παρακολούθησης και προνομιακής ικανοποίησης από το τίμημα της πώλησης των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων.

Τα περιουσιακά στοιχεία που κατάσχονται συντηρητικά τίθενται υπό την ευθύνη του οφειλέτη, ο οποίος καθίσταται «κηδεμόνας» τους, καθώς το αποτέλεσμα της κατάσχεσης δεν αντιτάσσεται έναντι τρίτων. Αντιθέτως, οι δικαστικές ασφάλειες, οι οποίες αποτελούν αντικείμενο μέτρων δημοσιότητας (εμπορικής ή κτηματολογικής), αντιτάσσονται έναντι πάντων.

Η τράπεζα (και κάθε τρίτος εν γένει) που λαμβάνει αίτηση συντηρητικής κατάσχεσης για πελάτη υποχρεούται να γνωστοποιήσει αμέσως στον δικαστικό επιμελητή το σύνολο των υποχρεώσεων της έναντι του οφειλέτη (δηλαδή, το σύνολο των τραπεζικών λογαριασμών που έχουν ανοιχτεί στο όνομα του οφειλέτη, καθώς και των ποσών που περιλαμβάνονται σε αυτούς). Εάν η τράπεζα δεν παράσχει αυτές τις πληροφορίες χωρίς νόμιμη αιτία, μπορεί να καταδικαστεί στην εξόφληση της οφειλής αντί του οφειλέτη.

3.3 Ποια η ισχύς αυτών των μέτρων;

Τα συντηρητικά μέτρα πρέπει να λαμβάνονται εντός τριών μηνών από την έκδοση της απόφασης του δικαστή που τα εγκρίνει. Διαφορετικά, η έγκριση παύει να ισχύει.

Εάν ο πιστωτής δεν έχει ακόμη κινηθεί διαδικασία για την αναγνώριση της απαίτησής του, οφείλει να το πράξει εντός του μήνα κατά τον οποίο λαμβάνεται το μέτρο. Διαφορετικά, το μέτρο παύει να ισχύει.

Τα συντηρητικά μέτρα πρέπει να κοινοποιούνται στον οφειλέτη το αργότερο εντός οκτώ ημερών. Ο οφειλέτης δύναται να προσφύγει στον δικαστή της εκτέλεσης προκειμένου να προσβάλει το μέτρο ή την έγκρισή του. Ο δικαστής μπορεί επίσης να έχει προβλέψει, εκ των προτέρων, ημερομηνία ακρόασης κατά την οποία οι διάδικοι καλούνται σε συζήτηση επί του μέτρου. Καταρχήν, η προσφυγή εκ μέρους του οφειλέτη είναι παραδεκτή ενόσω η συντηρητική κατάσχεση δεν έχει μετατραπεί σε αναγκαστική κατάσχεση κατόπιν της έκδοσης δικαστικής απόφασης υπέρ του πιστωτή σχετικά με την απαίτηση.

4 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά ενός τέτοιου μέτρου;

Ο οφειλέτης δύναται να προσβάλει τη δικαστική απόφαση ταυτόχρονα με το ίδιο το μέτρο.

Ο δικαστής της εκτέλεσης, ο οποίος είναι αρμόδιος για την έγκριση των συντηρητικών μέτρων, επιλαμβάνεται επίσης των προσφυγών κατά της απόφασης. Οι αποφάσεις αυτού προσβάλλονται με έφεση ενώπιον του εφετείου.

Στον βαθμό που ο οφειλέτης λαμβάνει ταυτόχρονα γνώση της έγκρισης του μέτρου και του ίδιου του μέτρου, η προσφυγή κατά της δικαστικής απόφασης διέπεται από τους ίδιους κανόνες με την προσφυγή κατά του μέτρου: είναι παραδεκτή ενόσω το συντηρητικό μέτρο δεν έχει μετατραπεί σε μέτρο εκτέλεσης.

Η προσφυγή δεν αναστέλλει την ισχύ του συντηρητικού μέτρου, το οποίο παράγει αποτελέσματα ενόσω ο δικαστής δεν έχει διατάξει την άρση του ή δεν το έχει κηρύξει άκυρο.

Οι αποφάσεις που προβλέπουν προσωρινά μέτρα μπορούν να προσβληθούν με την άσκηση ένδικου μέσου (έφεση κατόπιν κατ' αντιμωλία διαδικασίας, συνοπτική διαδικασία ανάκλησης σε περίπτωση μη κατ' αντιμωλία διαδικασίας).

Σχετικοί σύνδεσμοι

[Ιστότοπος Legifrance](#)

[Ιστότοπος του Υπουργείου Δικαιοσύνης](#)

[Ιστότοπος του Εθνικού Συλλόγου Δικαστικών Επιμελητών](#)

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 04/04/2022

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα